

Odprta noč in dan so groba vrata

Kamnica pri Mariboru. V petek dne 31. maja smo spremili k zadnjemu počitku iz mrtvašnice mariborske javne bolnice zemeljske ostanke dne 27. maja na neki stavbi na tragičen način ponesrečenega tesarja ter posestnika iz Bresternice Jakoba Kajzerja, ki je zapustil globoko žalujočo vdovo s šestimi neprekrbljenimi otroci ter od žalosti potrto mater. Ob njegovi smrti žalujejo za njim še dva brata ter dve sestri. Kako priljubljen je bil pokojnik med svojimi znanci in prijatelji, je dokazal njegov pogreb, ki ga je vodil bivši kamniški kaplan g. dr. Anton Trstenjak, sedaj veroučitelj v Mariboru, ki je imel prisrčen nagovor. Pevci, njegovi prijatelji iz Kamnice, so mu zapeli žalostinko ob odprtem grobu. Rajnemu večni pokoj, preostalim naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. goricah. V zadnjem času smo imeli dva pograba. V Spodnji Voličini je preminula čez 80 let stara Muršakova babica, oziroma mati g. župana Muršaka. Veličasten pogreb je pričal o njeni priljubljenosti. Drugi slučaj pa je bil žrtve letošnjega kopanja v Pesnici, in sicer Ivan Stuber v Gradensaku, komaj 15 let star. Obema kličemo: Na svidenje nad zvezdami!

Sv. Rupert v Slov. goricah. V dno duše nas je pretresla novica dne 27. maja, ko nam je naš veliki ruperčki zvon oznanil žalostni kopec mladeniča Marijinega vrtca Ivana Študer. Zjutraj je še bil pri procesiji zdrav in vesel. Čez dobre štiri ure pa je postal pri kopanju žrtve Pesnice. Zašel je v vrtinec, ki se iz njega ni mogel več rešiti. Rajni je bil zvest Marijin otrok, star 16 let. Pogreb se je vršil na Križovo, kakršnega ljudje ne pomnijo pri tako mladem fantu, kakor je bil naš Ivan. Velikanska množica se je pomikala proti pokopališču. G. kaplan Jožef Klemenc se je rajnega spominjal v prisrčnem nagovoru. Na pokopališču pri odprtem grobu je spregovoril poslovilne besede g. učitelj Grögl, potem fant Marijinega vrtca Čeh in Selc. Pevci so mu

zapeli pod vodstvom g. kaplana lepo žalostinko, nato še njegovi součenci in součenke. Nobeno oko tistih, ki so prisostvovali pogrebu, ni ostalo suho. Vsi srčno sočustvujejo s starši in sestrama radi prebriske izgube. Starši s sestrama kakor tudi sorodniki se vsem iskreno zahvaljujejo, predvsem g. kaplanu in prosijo obenem molitve za večni pokoj pokojnega mladeniča. Ti pa, dragi Ivan, počivaj v miru!

Ključarovci pri Veliki Nedelji. V torek dne 28. maja je nenađoma v ključarovski kapelici Lurške Matere božje zvonček naznanil tužno vest, da je za vselej zatisnil trudne oči, previden s sv. zakramenti, zgleden kmet Rudolf Jožef v 74. letu svoje starosti. Bolehal je dalje časa na težki želodčni bolezni, zamanj iskajoč pomoči v ormoški in mariborski bolnici. Bil je mož, ki so ga dčile vse vrline pravega slovenskega kmeta, pri vseh priljubljen, kar je dokazal na Križovo njegov veličasten pogreb. Bil je dolgo let naročen na Mohorjeve knjige in na »Slovenskega gospodarja«. Svoje otroke je vzgojil v pravem krščanskem duhu, katerih eden sin in dve hčerki so v vzornem domačem gospodarstvu, tri hčerke so poročene z uglednimi moži, najmlajši sin Ivan pa študira na ljubljanskem vseučilišču. Rajnemu plemenitemu možu želimo srečno večnost! Njegovi ženi, sinovoma in hčerkam pa naše sožalje!

Novaštifta pri Gornjemgradu. Vsem, ki ste jo poznali, saj vas je toliko bilo, žalostni sporočamo, da je Faletova mati dotrpejala. Doživela je 60 let in čez, ko se je z majem še ona poslovila, kakor odhajajo vse kmečke naše matere, tiho in mirno, da se ne bi otroci jokali. Hudo nam je bilo, ko je v celoletni bolezni dogorevala med nami, udana vsa in pripravljena, in kakor vedno, nas še sedaj v težkih dneh vzpodbujala, sama tolažbe potrebna. Bodrilnih besed in razumevaločega srca njegovega bomo težko pogrešali vsi, ki hodimo mi-

mo prijaznega doma ob cesti vsak dan. Z ostalo edinko globoko čutimo, pa njo in sebe tolažimo z vero, ki je edina delala močno tudi pokojno in s spoznanjem, da svetopisemske velike žene še danes med nami žive.

Mrtvi fotografirajo mrtvice.

V avtomobilu.

30 milj od Čikage v Severni Ameriki je naletel motociklist na strašno najdbo. Na samotni cesti je stal avtomobil, ki je bil povsem izgorel. Ob volanu je slonelo zogljenelo moško truplo.

Ko je preiskala policija voz in mrtveca, je odkrila, da je bila obleka umorjenega polita s petrolejem. Nikakor pa niso mogli dognati, kedo in zakaj bi bil umoril Riharda Marvela. Šlo je namreč za sina pred enim letom umrlega bogataša. Ob najdbi je imel umorjeni na prstih dragocene prstane, zlato uro pri sebi in listnico so našli v vozu. V tem slučaju nikakor ni šlo za roparski umor. Zadeva je postajala vedno bolj skrivnostna.

Minul je en dan za drugim, ne da bi bil posvetil le en žarek razjasnitve v zagonetko. Natančno so izprašali slugo in drugo služinčad rajnega. Vsi so pričali, da se je podal njihov gospodar sam na pot.

Policiji ni preostalo drugega, kakor da je še enkrat prav natančno preiskala vsebino avtomobila. To se je zgodilo štiri dni za tem, ko je našel motociklist umorjenega. Šele sedaj se je rodila detektivom misel, da so pregledali pokojnikov fotografski aparat. Marvel je imel navado, da je vse foto-

gradov, ki so rasli liki gobe po dežju. Praprotni, trnje in razno po trtni kugi bujno razraslo robidovje se je moralo umakniti trebežnici ter krampu. Rigolači se niso lotili premetavanja zemlje samo tamkaj, kjer so bili stari vinogradi. Ne! Z vsakega količkaj prikladnega grička ter holma, kjer so bile hoste, so te morale zginiti, da so napravile prostor novim nasadom.

V taistih prvih in preveč hlastajočih časih je bilo ustvarjenih premnogo neugodnih in naravnost neprikladnih vinogradnih leg, katere so morali pozneje opustiti.

Pri rigolanju so pomagali tudi hrvaški Zagorci, ki ne prej in niti pozneje niso potočili toliko potnih srag, nego pri obnovi-stajerskih vinogradov ob Sotli. Hrvate je tudi že napadala trtna uš in radi tega so bili radovedni, kako se bo obnesla ameriška obnova. Od Stajercjev so se učili in so pozneje tudi oni obnovili po tem receptu svoje uničene vinogradne nasade.

Kakor rečen., vsi postopači in lenuhi so se lotili z vsemi močmi za nekaj let po spodnjih krajih težkega dela popolne in res povsem nove in temeljite obnove vinogradov. Pri prenavljanju je bilo dovolj

zaposlitve v vseh letnih časih. Rigolači, kopači, cepljači, škropilci itd., vsi so lepo zaslužili, le mnogo premalo jih je bilo.

Velika napaka pri prenglenem obnavljanju je bila tudi ta, da so v toliko in toliko vinogradih rigolili preplitvo.

V zimskem času je nekatere dneve pokalo po Obsotlški dolini z gričev ter bregov, kakor bobneči ogenj med svetovno vojno. Pod zemljo se skrivajoče skalovje je bilo treba navrtati ter ga razstreliti, kar sicer ni bil lahek, pač pa vesel opravek.

Lepo so zaslužili v taistih časih sodarji, tesarji in zidarji. Vinogradniki niso obnavljali le vinogradov, ampak tudi vinsko posodo in si naročali tudi novo, saj je ameriškanec rodil, kakor bi nametal grozdje na trs. Sodarji so veliko zaslužili, so bili zelo zelo iskani, delali so pri najboljši hrani in so postali celo ošabni gospodje, katere je bilo treba vabiti ter prositi kakor male bogove, da so prišli v štero.

Tesarji so delali brajde, obnavljali preše ter tekom let propadle hrame.

Novi vinogradniki si niso več stavili toliko lesenih hramov, pač pa zidanice. Zidarji so bili s polno

kov. Na tem otočju ni nobene železnice, nobene avtobusa, nobene cestne železnice in od 365 dni v letu dežuje 250 dni.

Dolgost brade in mustač.

Leta 1902 je umrl v mestu Tours na Francoskem Julij Dumont, ki je imel 3.65 m dolgo brado. Drugi Francoz, Louis Coulon, je posedal 3.30 m dolgo brado in mustače, kojih vsak konec je bil poldrugi m dolg.

Mesto z najdaljšim imenom.

Najdaljše ime ima braziljansko pristanišče Bahia, ki se celo glasi: »São Salvador da Bahia de Todos os Santos« (sveti Zveličar ob najsvetejšem zalivu). Bahia je bil ne-